

De volgende dag fietsen Hert, Vogel en
Stinkdier samen naar school.
‘Ik mis Konijn heel erg,’ zegt Vogel,
‘We kunnen nooit meer met hem spelen!’
‘Dat is waar,’ zegt Hert,
‘Maar ik ben blij dat Konijn niet meer ziek is.’

De klas zit in de kring.
Ze praten over Konijn.

‘Ik ben boos!’
roept Muis,
‘Omdat ik niet meer met
hem kan voetballen.’

‘Als ik aan Konijn denk,
krijg ik buikpijn,’ zegt Vos.

‘Misschien is het wel mijn
schuld dat hij dood is,’
fluistert Stinkdier,
‘Omdat ik niet met
Konijn wilde spelen.’

'Ik begrijp dat je dat voelt,
maar ik weet zeker dat het niet
jouw schuld is,' zegt Juf Uil.

Opgelucht laat
Stinkdier een scheetje.

'Of je nou boos of
verdrietig bent, je schuldig
voelt of juist helemaal niks
voelt, voor iedereen is het
anders en dat mag allemaal,'
zegt Juf Uil.

